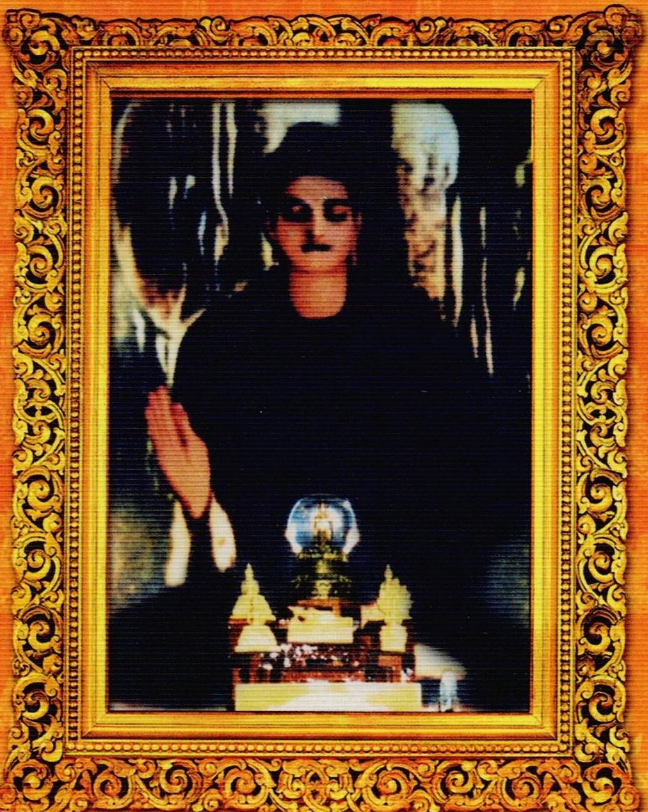
ธรรมบรรณาการ

น้อมถวาย
พุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา และอาจาริยบูชา

โดย

พระสุรกิจ สุรกิจฺโจ

วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

(แจกเป็นธรรมทาน)

บันไดขึ้นสวรรค์

• **ทาน** แปลว่าการให้ หมายถึง การเสียสละสิ่งของ ๆ ตนที่เหลือกินเหลือใช้แก่ผู้ที่ควรให้ควรปัน ผู้ที่ควรให้มีอยู่ ๔ จำพวก คือ

๑) ให้กับพระในบ้าน ได้แก่ บิดา มารดา

๒) ให้กับพระนอกบ้าน ได้แก่ นักบวชทั่วไป

๓) ให้กับคนพิการ เช่น คนตาบอด มือเท้าขาด เป็นต้น

๔) ให้กับสัตว์ดิรัจฉานทุกชนิด

• **ให้วัตถุสิ่งของ** เช่น จีวร อาหารที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เป็นต้น นี้เรียกว่า **อามิสทานหรือวัตถุทาน** เมื่อถูกคนอื่นด่า ไม่ด่าตอบ ถูกเขาทุบตี ไม่ทุบตีตอบ มีขันติอดทน แผ่เมตตาให้กับเขาอย่างนี้เรียกว่า ให้**อภัยทาน**

• **การกล่าวสั่งสอน** ผู้อื่นให้รู้จักบาป บุญ คุณ โทษ เป็นต้น ด้วยจิตเมตตานี้เรียกว่า **ธรรมทาน**

ธรรมบรรณาการ

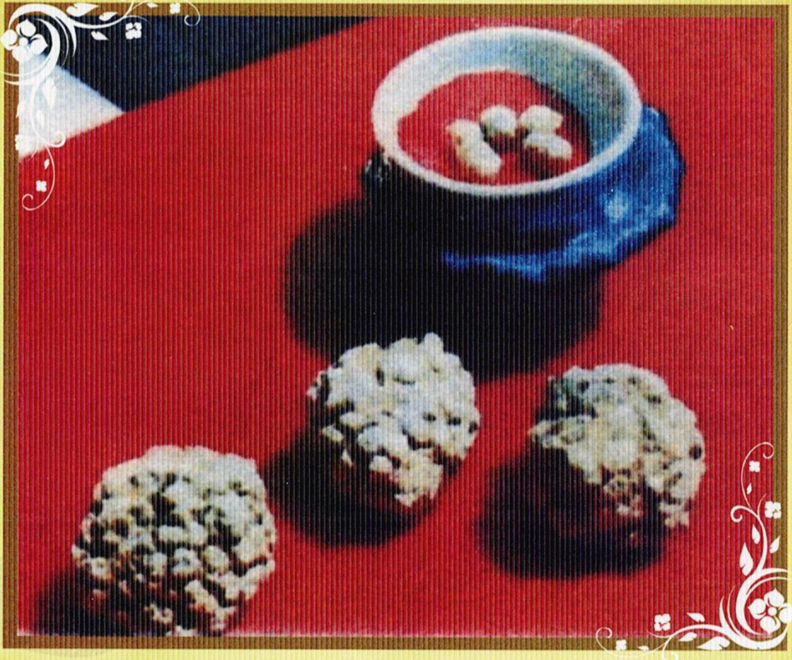

พระสีวลีมหาลาภ

น้อมถวายเป็น

พุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา และอาจาริยบูชา

พิมพ์ที่ : **เลี่ยงเชียง** ๑๐๕/๗๕ ถนนประชาอุทิศ ซอย ๔๕ แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ ๑๐๑๔๐
โทร. ๐๒-๘๗๒-๙๘๙๗, ๐๒-๘๗๒-๙๘๙๘ แฟกซ์. ๐๒-๘๗๒-๙๘๙๑

พระธาตุพระสีวลี ลักษณะคล้ายผลยอป่า

พระธาตุพระสีวลี ลักษณะคล้ายผลยอป่า

พิธีเททองหล่อรูปเหมือน "พระสีวลีมหาลาภ"
ในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

ณ โรงหล่อพระ "ธรรมรุ่งเรือง" อ.เมือง จ.นครปฐม

ธรรมบรรณาการ (พิเศษ)

จัดพิมพ์หนังสือ 'ธรรมบรรณาการ' เพื่อเผยแผ่ธรรม จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม

เนื่องมาจากปก

พระพุทธเจ้า

ประวัติมีอยู่ว่า เมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๕๒๓ ได้มีฝรั่งชาวอังกฤษท่านหนึ่ง ชื่อนายแพทย์ เบอร์นาร์ด ได้มาเที่ยวที่ประเทศอินเดีย ได้พบเห็นประเพณีโบราณของชาวอินเดียหลายอย่าง บางอย่างก็ดูทารุณโหดร้าย บางอย่างดูสกปรก มีการเหยียดหยามกันในหมู่ชนชั้น นึกตำหนิอยู่ในใจ ครั้นได้มาเที่ยวที่พุทธคยา ได้พบเห็นประเพณีเวียนเทียนวันวิสาขบูชาที่เจดีย์พุทธคยา เห็นประชาชนพากันกราบไหว้ต้นโพธิ์ที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเคยประทับนั่งตรัสรู้ ก็นึกตำหนิในใจว่า ประชาชนพวกนี้โง่มากขนาดกราบไหว้ต้นไม้ได้ ครั้นสอบถามดูก็ได้รับคำตอบว่า เป็นต้นไม้โพธิ์ที่เจ้าชายสิทธัตถะ ในครั้งแรกที่ทำให้เกิดศาสนาพุทธขึ้น ฝรั่งผู้นี้ก็นึกในใจว่า เรื่องเจ้าชายสิทธัตถะเป็นเพียงนิยายที่แต่งขึ้นมาให้คนนับถือเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องจริง นึกเหยียดหยามชาวพุทธอยู่ในใจว่า ช่างโง่เง่างมงาย แต่ไม่กล้าพูดออกมา กลัวมีเรื่อง ครั้นกลับถึงที่พักแล้ว พักผ่อนหลับนอน ในตอนดึกของคืนนั้นก็ฝันไป

ว่า ตนเองได้ย้อนกลับมาที่พุทธคยานี้อีก แต่เห็นสถานที่เป็นป่าแปลกตาไปจากที่เห็นในตอนแรก เห็นต้นโพธิ์ใหญ่มีพระนั่งประทับอยู่องค์หนึ่งมีรัศมีผิวพรรณงดงามจึงได้เข้าไปถามว่า ท่านเป็นใคร ? มานั่งที่นี่ทำไม ? ได้รับคำตอบว่า "เราชื่อพระสิทธัตถะ ได้สละราชสมบัติออกบวชและได้เคยมานั่งค้นคว้าพระธรรมที่นี่จนได้ตรัสรู้สัจธรรม" ฝรั่งสงสัยจึงย้อนถามว่า เจ้าชายสิทธัตถะมีจริงหรือ ทรงตอบว่า "ใช่ เจ้าชายสิทธัตถะมีจริง ได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าจริงที่โคนต้นไม้โพธิ์ต้นนี้เป็นที่แรกตรัสรู้ของเรา ท่านไม่เชื่อเพราะไม่เคยศึกษาเรื่องนี้มาก่อนเลย ท่านเก่งทางวิทยาศาสตร์แต่ไม่เก่งเรื่องธัมมะ ถ้าท่านได้ศึกษาธัมมะท่านก็จะรู้ได้และไม่ไปตำหนิผู้อื่นเขาอย่างนี้อีก สิ่งใดที่เราไม่เคยศึกษา เล่าเรียนและค้นคว้ามาก่อนแล้วจะไปว่าคนที่เขาศึกษาค้นคว้ามาแล้วว่าโง่เง่าอะไรนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ถ้าท่านได้ศึกษาแล้วพิสูจน์แล้วเห็นว่าเป็นเรื่องเหลวไหลไร้สาระจริง จึงประณามก็สมควรทำ แต่ท่านไม่เคยศึกษาเลยแล้วมาประณามเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ เป็นสิ่งที่ไม่ยุติธรรมอาจผิดพลาดได้" ในฝันของฝรั่งคิดว่าถ้าตนได้เอากล้องถ่ายรูปมาจะถ่ายภาพพระสิทธัตถะองค์นี้ออกอวดชาวโลกว่า เจ้าชายสิทธัตถะมีจริงจะได้แก้ข้อสงสัยของชาวโลกได้ แต่ในฝันตนลืมเอากล้องถ่ายรูปไป ได้สนทนาจนได้รับคำตอบที่ถูกใจมากจึงลากลับพอตื่นขึ้นมาในตอนเช้า

ยังติดใจในความฝัน ลุกขึ้นค้นหากล้องถ่ายรูปคิดว่าจะไปถ่ายรูปนี้มาให้ได้ครั้นทำธุระส่วนตัวของตนเสร็จแล้วจึงไปซื้อฟิล์มมาใส่กล้อง ๑ ม้วน แล้วออกเดินทางไปที่พุทธคยาอีกครั้ง ตั้งต้นถ่ายรูปไปทีละใบรอบต้นโพธิ์ นึกในใจว่าเจ้าชายสิทธัตถะมีจริงหรือ นั่งตรงไหนจึงได้ตรัสรู้ ถ้ามีจริงขอให้ติดสักภาพเถิด จะได้ไปอวดเขาได้ว่า พระสิทธัตถะ

มีจริง ได้ถ่ายรอบต้นโพธิ์ทุกแง่ ทุกมุมจนหมดม้วน จึงนำไปให้ช่างล้างให้ ปรากฏว่าได้มาเพียงภาพเดียวคือภาพนี้ ภาพอื่นที่ถ่ายมาด้วยกันไม่ติดเลยแม้แต่ต้นหญ้า ทั้งนี้เพราะฝรั่งตั้งใจขอภาพเดียว จึงได้มาเพียงภาพเดียว เมื่อได้มาแล้วก็ดีใจรีบกลับประเทศของตน อวดลูกอวดเมียก็ไม่มีใครเชื่ออวดใครก็ไม่มีใครเชื่อ ซ้ำยังถูกว่าโง่เง่าเชื่อในสิ่งที่เหลวไหลอีกจึงได้เก็บไว้ในอัลบั้มอยู่อย่างนั้น ไม่นำมาอวดใครอีกต่อไป ฝรั่งผู้นี้ไม่รู้ว่าการปิดภาพบุคคลที่ทำบุญบารมีมาเพื่อโปรดสัตว์ สร้างบารมีมามากมายหลายร้อยหลายพันชาติจนได้มาเป็นพระพุทธเจ้าโปรดโลกได้จริงนั้นเป็นบาป อย่างน้อยที่สุดนำไปใส่กรอบแขวนไว้ข้างฝาก็จะพ้นบาป ไม่ผิดสัจจะที่ได้ขอมาว่า จะมาให้ชาวโลกเขาดู เมื่อผิดสัจจะอย่างนี้ ฝรั่งผู้นี้จึงประสบวิกฤติส่วนตัว

ชีวิตผันผวนลงไปอย่างมาก ผิดหวังในชีวิตหลายอย่าง รู้สึกสิ้นหวังจึงได้นึกถึงคำสอนของพระสิทธัตถะที่ว่า “ให้ทดลองศึกษาธัมมะดูบ้าง เพราะวิทยาศาสตร์ได้ศึกษาจนจบแล้ว” จึงตัดสินใจหิ้วกระเป๋าใบเก่ากลับมาขอบวชอยู่ที่วัดพุทธคยา เมื่อคนไทยที่ได้ไปเที่ยว ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษได้ มีโอกาสสนทนากับท่านว่ามีสาเหตุอะไรจึงได้มาบวช จึงได้ทราบเรื่องราวดังกล่าวมานี้

คำนำ ~ คำปรารภ

อาตมภาพ พระภิกษุ สุรกิจ สุรกิจฺโจ เป็นผู้ริเริ่มเรียบเรียงประวัติความเป็นมาของพระสีวลีมหาเถระ ในเบื้องต้นท่างกลางและที่สุด โดยได้ศึกษาค้นคว้าจากพระไตรปิฎก ชื่อว่า "พระสูตรและอรรถกถา" แปล ขุททกนิกาย เถรคาถา เล่มที่ ๒ ภาคที่ ๓ ตอนที่ ๑ ของมหามกุฏราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ พิมพ์เนื่องในวโรกาสครบ ๒๐๐ ปี แห่งราชวงศ์จักรี กรุงรัตนโกสินทร์พุทธ-ศักราช ๒๕๒๕ ตามความครั้งเก่า อาตมภาพ ขอใช้คำแทนตัวว่า "ผู้เขียน"

ผู้เขียน มีความตรึกตรอง นึกคิด ดำริภายในใจว่าอะไรหนอเราพึงจะสร้างสิ่งบางอย่างให้เกิดขึ้น เพื่อถวายเป็นเครื่องสักการะแก่พระพุทธศาสนาต่อไป อันจะได้ชักจูงให้พุทธศาสนิกชนทั้งคนไทยในชาติ และคนต่างชาติ ได้มีความรัก และความศรัทธาเลื่อมใส

ความตรึกนึกคิดเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ประมาณต้นเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ดำริได้ว่าจะสร้างรูปเหมือนพระสีวลีมหาเถระซึ่งพระพุทธเจ้ายกย่องว่าเลิศกว่าภิกษุทั้งหลายในด้านมีลาภมากพระพุทธองค์ได้ทรงทดสอบอยู่หลายครั้ง ก็ปรากฏเห็นจริงตามเนื้อหา

ในหนังสือพระสูตร และอรรถกถา ที่ผู้เขียนได้ค้นคว้ารวบรวมไว้ในเล่มที่จัดพิมพ์เป็นบทความ เฉพาะของพระสีวลีมหาเถระเพียงองค์เดียวเท่านั้น เพื่อยังประโยชน์ให้พุทธศาสนิกชนทั้งหลายได้ศึกษาค้นคว้าง่ายขึ้น ทั้งยังเกิดศรัทธา ปสาทะ มีความรักความปรารถนา โดยพร้อมใจกันจัดสร้างให้เป็นรูปนามให้ปรากฏแก่สาธุชน และผู้เลื่อมใสศรัทธาท่านเสมอมา ผู้เขียนได้เคยปรารภกับโยมพี่สาว คือ คุณหทัยภัทร บุญประภา โยมพี่สาวก็ดีใจ และพร้อมจะเป็นเจ้าภาพให้ถ้ามีการขาดตกบกพร่องในเรื่องของปัจจัยที่ใช้

ต่อจากนั้นโยมหทัยภัทรฯ ได้โทรศัพท์ติดต่อถึงโรงหล่อพระก็ได้เป็นเอกฉันท์แล้วก็ตกลงทำตามสัญญากับโรงหล่อธรรมรุ่งเรือง เป็นที่เรียบร้อยได้มีการมัดจำวางเงินก็มีการปั้นหุ่นขี้ผึ้ง ได้มาดูตรวจสอบว่าเป็นไปตามนั้น ก็กำหนดวันเททองหล่อรูปเหมือนพระสีวลี โดยกำหนดเป็นวันเสาร์ที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ต่อจากนั้นทางโรงหล่อก็ได้นัดหมายนำรูปเหมือนพระสีวลีที่ทำการหล่อทองเรียบร้อยแล้ว ส่งไปยังสำนักสงฆ์ธุดงค์สถานโนนศรีสุข ในวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

จากนั้นผู้เขียนก็ได้กำหนดให้มีพิธีการทางศาสนพิธี ในวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นวัน "บรรจุพระธาตุพระสีวลี" ถวายองค์รูปเหมือนพระสีวลี พร้อมได้ถวายผ้าป่าสามัคคี

ในการถวายผ้าป่าสามัคคีนี้ก็มีจุดประสงค์เดิมคือ ต้องการทำหนังสือธรรมะ ชื่อว่า "ธรรมบรรณาการ" เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา และอาจริยบูชา ในครั้งนี้เป็นการประกาศพระศาสนาเผยแผ่ธรรมะแก่สาธารณชนทั่วไป

รูปหล่อเหมือนพระสีวลีมหาเถระนี้น้อมถวายสักการะแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพุทธบูชา ฝากไว้ในพุทธศาสนาตราบนานเท่านาน โดยได้นำถวายไว้ ณ สำนักสงฆ์ธุดงค์สถานโนนศรีสุข บ้านโนนหลักกี่ ตำบลธารละหลอด อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีพระอาจารย์สมบูรณ์ จิตฺตปญฺโญ เป็นประธานสงฆ์ สำนักสงฆ์แห่งอาวาสนี้

ขอเจริญพร
พระภิกษุ สุรกิจ สุรกิจฺโจ
ผู้เขียน/เรียบเรียง/ตรวจ
๑๙ เมษายน ๒๕๔๙

สารบัญ

คำสดุดี และคำอนุโมทนา "การสร้างรูปเหมือนพระสีวลี"

วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙ ตรงกับวันเสาร์ขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๕ ปีจอ

❖ เกล้ากระผม พระภิกษุสุรกิจ สุรกิจฺโจ ขอนอบน้อมต่อพ่อ-แม่ ครู-อุปัชฌาย์-อาจารย์ ผู้มีพระคุณและผู้เคารพรักทุกท่าน

๑ กราบนมัสการขอบพระคุณ ท่าน...พระเดชพระคุณ หลวงพ่อพระมหาศิริ กนฺตสิริ ที่ท่านได้โปรดเมตตา "อธิษฐานพลังจิตลงบนแผ่นทองทั้ง ๙ แผ่น" เพื่อใช้เป็นสื่อนำความศักดิ์สิทธิ์เข้มขลัง มาสู่องค์พระได้โดยฉับพลัน เพราะด้วยจากเป็นบารมีธรรมของพระคุณท่าน...ที่ท่านได้สั่งสมมาโดยตลอด

๑ กราบนมัสการขอบพระคุณท่าน...หลวงพ่อพระอาจารย์ ดร.สุชาติ ชิโนรโส ที่ท่านนำคณะศรัทธาญาติธรรมมาร่วมสมทบทุนทรัพย์

๑ กราบนมัสการขอบพระคุณท่าน...หลวงพ่อพระอาจารย์ สมบูรณ์ จิตฺตปญฺโญ ที่ท่านกรุณาอนุเคราะห์ใช้สถานที่เป็นที่ประดิษฐาน "รูปเหมือนพระสีวลี"

❖ ขออนุโมทนาบุญแด่คุณโยมหทัยภัทร บุญประภา ที่เป็นหัวเรี่ยวหัวแรง ในการดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างพระสีวลีตั้งแต่เริ่มแรกเรื่อยมาจนสำเร็จเป็นองค์พระสีวลีโดยสมบรูณ์

❖ ขออนุโมทนาบุญแด่โยมอาจารย์เจษฎาภณ นุชจารุพรรณ ที่ได้ทำหน้าที่ประสานงาน การติดต่อ ดำเนินการ และเป็นที่ปรึกษาตลอดจัดการเรื่องพาหนะต่างๆ ด้วยดีเสมอมา

❖ ขออนุโมทนาบุญแด่คุณโยมวุฒิชัย ฉลาดกลาง ผู้เป็นนักสถาปนิก และควบคุมการก่อสร้างฐานรากโดยให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพครบถ้วน ทุกประการทั้งยังได้ทุ่มทุนทรัพย์อย่างมากแก่พระศาสนาโดยได้บริจาคปัจจัยไว้จำนวนหนึ่ง

❖ ขออนุโมทนาบุญแก่บรรดาญาติสนิทมิตรสหาย คณะศรัทธาญาติธรรม ที่รักทั้งหลายทุกท่าน ที่ท่านทั้งหลายได้สละเวลาและสละทรัพย์เพื่อกองบุญกองกุศล ตามกำลังศรัทธาเลื่อมใสใน "พระสีวลี" ในพุทธศาสนานี้

อาตมภาพ พระภิกษุสุรกิจ สุรกิจฺโจ ขอตั้งเอาพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง กล่าวคือ พระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ พระสังฆรัตนะจงคุ้มครองท่านทั้งหลาย จงปลอดภัยจากภยันตรายใดๆ ทั้งปวงมี โจรภัย อุทกภัย วาตะภัย อัคคีภัย เป็นผู้ไร้โรคาพยาธิ จงมีความเจริญรุ่งเรืองมั่งมีศรีสุข มีความสมบูรณ์บริบูรณ์พูนทรัพย์และอริยทรัพย์ มีศีลธรรมประจำใจ มีปัญญาทั้งทางโลก และทางธรรม จงมีอายุ วรรณะ สุขะ พละ และธนสารสมบัติทุกประการเทอญ.

ขอเจริญพร
พระภิกษุ สุรกิจ สุรกิจฺโจ
๘ เมษายน ๔๙

ขออนุโมทนาบุญ

เจริญพร ท่านพุทธศาสนิกชนผู้มีจิตศรัทธา เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาที่ร่วมกันบริจาคเงินเพื่อจัดทำหนังสือ "ธรรมบรรณาการ" เป็นเงินรวมยอดทั้งหมด ๔๘,๘๑๙ บาท (สี่หมื่นแปดพันแปดร้อยสิบเก้าบาทถ้วน) หักเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์หนังสือจำนวน ๓๕,๐๐๐ บาท (สามหมื่นห้าพันบาทถ้วน) คงเหลือยอดเงินทั้งสิ้น จำนวน ๑๓,๘๑๙ บาท (หนึ่งหมื่นสามพันแปดร้อยสิบเก้าบาทถ้วน)

จำนวนเงินที่เหลือทั้งสิ้น ๑๓,๘๑๙ บาท (หนึ่งหมื่นสามพันแปดร้อยสิบเก้าบาทถ้วน) ขออนุโมทนาบุญนำสมทบทุน "สร้างศาลาปฏิบัติธรรม" ณ วัดพระธาตุศรีสุมังคลวนวนาราม (สำนักสงฆ์ธุดงค์สถานโนนศรีสุข) หมู่ที่ ๔ บ้านโนนหลักกี่ ตำบลธารละหลอด อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

โดยจัดการ "ทอดผ้าป่าสามัคคี" ถวายเพื่อสมทบทุนร่วมสร้างศาลาปฏิบัติธรรม ในวันที่ ๒๐ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓ เวลา ๑๑.๔๙ น. ซึ่งตรงกับวันเสาร์ ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๕ ปี ๓ (ขาล)

ด้วยอำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั่วสากลโลกจงคุ้มครองท่านให้ปราศจากทุกข์ โศก โรคภัย ภยันตรายทั้งปวง จงประสบแต่ความสุขความเจริญรุ่งเรือง บริบูรณ์ สมบูรณ์ พูลผลด้วยทรัพย์ภายนอกและทรัพย์ภายใน ทั้งทางโลกและทางธรรม จงเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ ตามความปรารถนาอันชอบด้วยธรรม จงพลันสำเร็จ พลันสำเร็จ พลันสำเร็จทุกประการเทอญฯ

ขอเจริญพร
พระสุรกิจ สุรกิจฺโจ
๒๕ ม.ค. ๕๓

บทนำ
อนุพุทธบุคคล

ข้อความเบื้องต้น

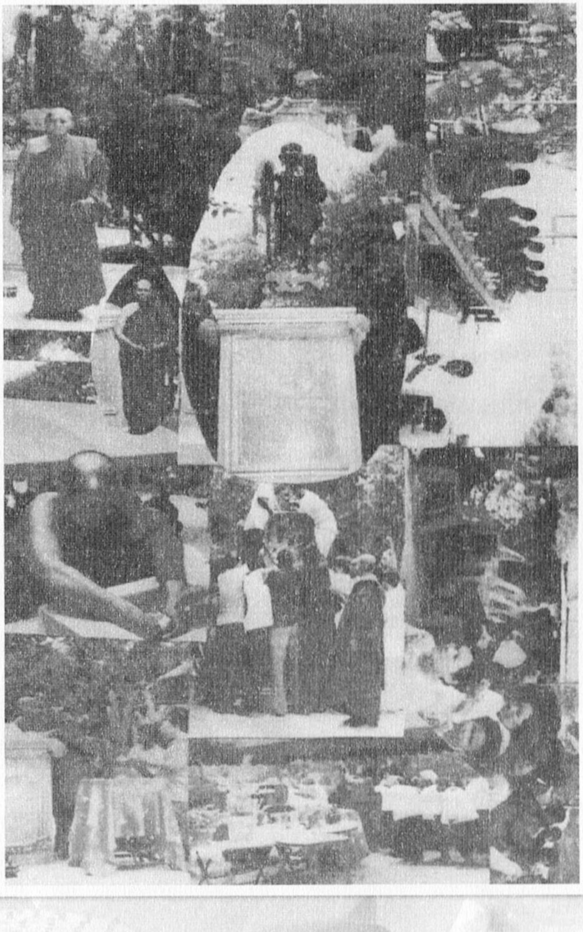
อนุพุทธบุคคล หมายถึง หมู่ชนผู้ฟังคำสั่งสอนของพระศาสดา แล้วนำไปประพฤติปฏิบัติตามจนมีความรู้ความสามารถตามความเป็นจริง ตัดกิเลสอาสวะขาดจากสันดานโดยสิ้นเชิง แบ่งออกเป็น ๘ ประเภท คือ

(๑) ผู้ตั้งอยู่ในโสดาปัตติมรรค
(๒) ผู้ตั้งอยู่ในโสดาปัตติผล
(๓) ผู้ตั้งอยู่ในสกทาคามิมรรค
(๔) ผู้ตั้งอยู่ในสกทาคามิผล
(๕) ผู้ตั้งอยู่ในอนาคามิมรรค
(๖) ผู้ตั้งอยู่ในอนาคามิผล
(๗) ผู้ที่ตั้งอยู่ในอรหัตตมรรค
(๘) ผู้ที่ตั้งอยู่ในอรหัตตผล

ท่านทั้งหลายเหล่านี้เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติตรง ปฏิบัติชอบในธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้า เรียกว่า "อนุพุทธบุคคล"

ภาพรวมพิธี "บรรจุพระธาตุพระสีวลี"
พิธียกองค์พระสีวลีตั้งบนฐานรากที่จัดเตรียมไว้
ในวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ประดิษฐานรูปหล่อเหมือน "พระสีวลี"
เมื่อ
วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

พระภิกษุ สุรกิจ สุรกิจฺโจ
ผู้เขียนและเรียบเรียง

ณ สำนักสงฆ์ธุดงค์สถานโนนศรีสุข
บ้านโนนหลักกี่ ตำบลธารละหลอด อำเภอพิมาย
จังหวัดนครราชสีมา

สำนักสงฆ์ธุดงค์สถานโนนศรีสุข

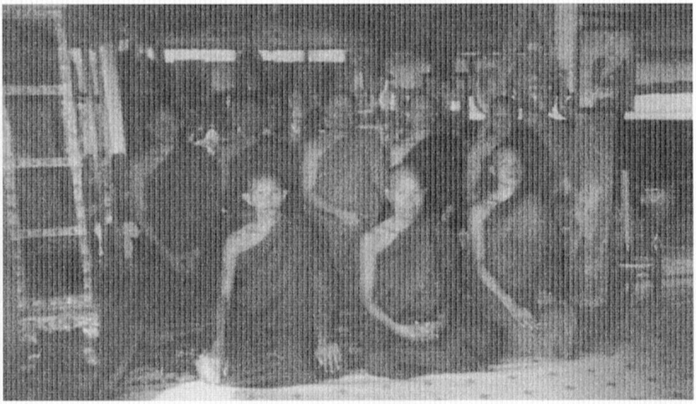
บ้านโนนหลักกี่ ต.ธารละหลอด อ.พิมาย จ.นครราชสีมา

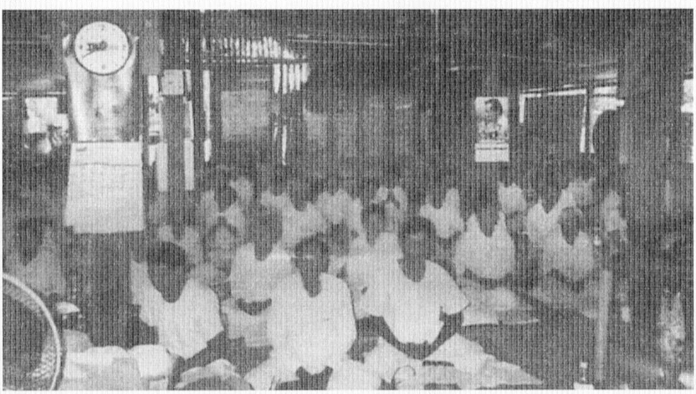
พระอาจารย์สมบูรณ์ จิตฺตปญฺโญ

ประธานสงฆ์ สำนักสงฆ์ธุดงค์สถานโนนศรีสุข

เชิญชวน "รักษาศีล – ปฏิบัติธรรม" เนื่องในวันมาฆบูชา

โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๐-๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๙

พระสูตร และ อรรถกถา

แปล

ขุททกนิกาย เถรคาถา

เล่มที่ ๒ ภาคที่ ๓

ตอนที่ ๑

มหามกุฏราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์
พิมพ์เนื่องในวโรกาส
ครบ ๒๐๐ ปี แห่งพระราชวงศ์จักรี กรุงรัตนโกสินทร์
พุทธศักราช ๒๕๒๕

สีวลีเถรคาถา

(๑๙๗) ว่าด้วยพระสีวลีเถระ ได้ยินว่า พระสีวลีเถระ ได้ภาษิตคาถานี้ไว้อย่างนี้ว่า

เราเข้าไปสู่กุฎีเพื่อประโยชน์อันใด เมื่อเราแสวงหาวิชชา และวิมุตติได้ถอนขึ้น ซึ่งมานานุสัยความดำริของเราเหล่านั้นสำเร็จแล้ว

จบวรรควรรณนาที่ ๖

อรรถกถาสีวลีเถรคาถา

คาถาของท่านพระสีวลีเถระ เริ่มต้นว่า "เต เม อิชฺฌึสุ สงฺกปฺปา" เรื่องราวของท่านเป็นอย่างไร ?

ในกาลของพระพุทธเจ้า ทรงพระนามว่า ปทุมุตตระ แม้พระเถระนี้ ก็ไปสู่พระวิหารโดยนัยดังกล่าวแล้วในหนหลัง ยืนฟังธรรมอยู่ท้ายบริษัทเห็นพระศาสดาทรงตั้งภิกษุรูปหนึ่งไว้ในตำแหน่งแห่งภิกษุ ผู้มีลาภทั้งหลาย คิดว่าในอนาคตกาล แม้เราก็ควรเป็นผู้เช่นนี้ ดังนี้แล้วนิมนต์พระทศพลแล้วถวายมหาทานแด่พระบรมศาสดาพร้อมด้วยภิกษุสงฆ์ ตลอด ๗ วัน แล้วตั้งความปรารถนาว่า ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยการทำการอธิการนี้ ข้าพระองค์ไม่ปรารถนาสมบัติอย่างอื่น แต่ในอนาคตกาล ข้าพระองค์พึงเป็นผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายผู้มีลาภดุจภิกษุที่พระองค์ทรงแต่งตั้งไว้ในเอตทัคคะ

พระศาสดาทรงเห็นความปรารถนาไม่มีอันตรายจึงทรงพยากรณ์ว่า ความปรารถนาของท่านนี้จักสำเร็จในสำนักของพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า "โคตมะ" ดังนี้แล้วเสด็จหลีกไป แม้กุลบุตรนั้นก็กระทำกุศลจนตลอดชีวิต ท่องเที่ยวไปในเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

ในกาลต่อมา พระสีวลีได้ถือปฏิสนธิ ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งไม่ไกลพระนครพันธุมดี ในกาลของพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า "วิปัสสี" ในสมัยนั้น ชาวเมืองพันธุมดีนคร แข่งขันกับพระราชาถวายทานแด่พระทศพล วันหนึ่งชาวเมืองเหล่านั้นทั้งหมดร่วมใจกันถวายทาน พูดกันว่า อะไรหนอแลไม่มีในทานพิธีของพวกเรา แล้วไม่เห็นน้ำอ้อยงบและนมส้ม คนเหล่านั้นพูดกันว่า พวกเราจักหามาจากที่ใดที่หนึ่งแล้ววางบุรุษไว้ที่หนทางอันผู้มาจากบ้านคิดว่าเราจักไปเอาของบางอย่างจึงเดินเข้าเมืองแล้วคิดว่าเราล้างหน้าล้างมือล้างเท้าแล้วจึงจักเข้าไปมองหาที่เป็นผาสุกเห็นรังผึ้งที่ปราศจากตัวอ่อน ขนาดเท่างอนไถคิดว่าผึ้งรังนี้ เกิดแก่เราด้วยบุญดังนี้แล้ว จึงถือเอาแล้วเข้าไปในเมือง บุรุษที่ชาวเมือง ตั้งไว้เห็นเขาแล้วจึงถามว่า พ่อมหาจำเริญ ท่านนำของนี้ไปให้ใคร? เขาตอบว่า นายเราไม่ได้นำของนี้มาให้ใครแต่นำมาเพื่อจะขายบุรุษนั้นจึงพูดว่าพ่อมหาจำเริญถ้าอย่างนั้น ท่านจงรับกหาปณะนี้ไปแล้วขายน้ำผึ้ง และน้ำอ้อยงบให้เรา เขาคิดว่า ของนี้มีราคาไม่มากแต่บุรุษนี้ให้ราคามาก โดยตีราคาหนเดียวเท่านั้น ควรเราจะลองดูลำดับนั้น เราจึงพูดกับบุรุษนั้นว่าเราไม่ขายด้วยราคากหาปณะเดียวบุรุษนั้น กล่าวว่า ถ้าอย่างนั้น จงรับไป ๒ กหาปณะแล้วขายเถิด แม้ ๒ กหาปณะไม่ขาย โดยอุบายนี้ บุรุษนั้นขึ้นราคาไปจนถึงไปจนถึงหนึ่งพันกหาปณะ

เขาคิดว่าของนี้ไม่ควรมีราคามาก ข้อนี้จงยกไว้ก่อนเราจักถามถึงกิจการที่เขาต้องทำด้วยของนี้ ลำดับนั้นเขาจึงถามชายผู้นั้นว่าของนี้มีราคาไม่มาก แต่ท่านให้ราคามากท่านจะซื้อของนี้ไปทำอะไร? ชายผู้นั้นตอบว่า พ่อมหาจำเริญชาวพระนครในเมืองนี้พนันกับพระราชาถวายทานแด่พระทศพลทรงพระนามว่า "วิปัสสี" ไม่เห็นของสองอย่างนี้อยู่ในทานพิธีจึงแสวงหาถ้าไม่ได้ของสองสิ่งนี้ไปชาวเมืองจะแพ้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงซื้อให้ราคาถึงหนึ่งพันกหาปณะ เขาถามว่าก็ทานนี้ควรแก่ชาวเมืองเท่านั้น ไม่ควรแก่คนอื่นหรือ? บุรุษนั้นตอบว่าทานนี้ใครๆ จะถวายก็ได้ไม่มีข้อห้าม เขาถามว่าในการถวายทานของชาวเมืองวันหนึ่งๆ มีคนให้ทรัพย์ตั้งพันกหาปณะบ้างหรือไม่ ? ไม่มีเลยสหายก็ท่านรู้ว่าของสองอย่างนี้มีราคาถึงพันกหาปณะมิใช่หรือ ? ใช่แล้ว ข้าพเจ้ารู้ ถ้าเช่นนั้น ท่านจงไปบอกแก่ชาวเมืองทั้งหลายว่า บุรุษคนหนึ่งไม่ยอมขายของสองอย่างนี้โดยราคาประสงค์จะถวายด้วยมือของตนเท่านั้น พวกท่านก็จะหมดวิตกกังวล เพราะเหตุแห่งของสองอย่างนี้ส่วนท่านจงเป็นประจักษ์พยานข้อที่เราเป็นหัวหน้าในทานพิธีนี้ เขาถือปัญจกฏุกะ (เครื่องเผ็ดทั้ง ๕) ด้วยเงินมาสกที่พกติดมาเป็นเสบียงเดินทางแล้วบดจนละเอียดใส่น้ำส้มคั้นรวงผึ้งไปในน้ำส้มนั้น ผสมกับปัญจกฏุที่บดละเอียดใส่ไว้ในบัวใบหนึ่งบรรจงจัดให้ใบบัวนั้นถือไปแล้วนั่งในที่ไม่ไกลพระทศพล เมื่อมหาชนนำสักการะก็คอยดูวาระที่ถึงตนไม่ไกลกันได้โอกาสก็เข้าไปใกล้พระศาสดา กราบทูลว่า นี้เป็นทุคตบรรณาการบังเกิดแล้ว ขอพระองค์ทรงอาศัยความอนุเคราะห์จงรับทุคตบรรณาการนี้ของข้าพระองค์ด้วยเถิด พระศาสดาทรงอาศัยความอนุเคราะห์เขา ทรงรับบรรณาการนั้นด้วยบาตรศิลาที่ท้าวจตุมหาราชถวายไว้แล้วทรงอธิษฐานไม่ให้ไทยทานที่ถวายพระภิกษุ ๖,๘๐๐,๐๐๐ รูป หมดสิ้นไป

กุลบุตรนั้น ถวายอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้กระทำภัตกิจเสร็จแล้วยืนอยู่ ณ ส่วนข้างหนึ่ง กราบทูลว่า ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าสักการะที่ชาวเมืองพันธุมดี นำมาถวายพระองค์ข้าพระองค์ประสบแล้วในวันนี้ด้วยผลแห่งกรรมนี้ ขอข้าพระองค์พึงเป็นผู้ถึงความเป็นผู้เลิศด้วยความเป็นผู้มีลาภในภพที่เกิดแล้วๆ ดังนี้

พระศาสดาตรัสว่า ดูก่อนกุลบุตรความปรารถนาของท่านจงสำเร็จอย่างนั้น ทรงกระทำภัตตานุโมทนาแก่เขา และชาวเมืองแล้วเสด็จหลีกไป

แม้กุลบุตรนั้นกระทำกุศลจนตลอดชีวิตท่องเที่ยวไปในเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายถือปฏิสนธิมีคนถือเอาเครื่องบรรณาการมาให้นางสุปวาสาวันละสองร้อยเล่มเกวียนทั้งในเวลาเย็นและเวลาเช้า ครั้งนั้นเพื่อจะทดลองบุญนั้นทั้งหลาย จึงให้นางเอามือจับกระเช้าพืช

พืชแต่ละเม็ดผลิตผลออกมาเป็นพืชตั้งร้อยกำพันกำ พืชที่หว่านลงไปในนาแต่ละกรีสก็เกิดผลประมาณ ๕๐ เล่มเกวียนบ้าง ๖๐ เล่มเกวียนบ้าง แม้เวลาขนเข้าในยุ้ง คนทั้งหลายก็ให้นางเอามือจับประตูยุ้งด้วยบุญของราชธิดาเมื่อมีคนมารับของไป ที่ซึ่งคนถือเอาของไปแล้วๆ กลับเต็มเหมือนเดิม เมื่อคนทั้งหลายพูดว่า บุญของราชธิดาแล้วที่ให้ของแก่ใครๆ จากภาชนภัตรที่เต็มบริบูรณ์ภัตรย่อมไม่สิ้นไป จนกว่าจะยกของพ้นจากที่ตั้งเพราะทารกยังอยู่ในท้องนั่นแหละเวลาล่วงไปถึง ๗ ปี

ก็เมื่อครรภ์แก่รอบแล้ว นางเสวยทุกข์หนักตลอด ๗ วัน นางเรียกสามีมาพูดว่า ดิฉันยังมีชีวิตอยู่จักถวายทานก่อนแต่จะตายแล้วส่งสามีไปยังสำนักพระศาสดาว่าท่านจงไป จงกราบทูลความเป็นไปนี้แด่พระศาสดา จงทูลเชิญพระศาสดา ถ้าพระศาสดาตรัสคำใด จงกำหนดคำนั้นให้ดีแล้วรีบมาบอกแก่ดิฉัน สามีไปกราบทูลข่าวของนาง แด่พระผู้มีพระภาคเจ้าแล้ว

พระศาสดา ตรัสว่า นางสุปปวาสาธิดาของเจ้าโกลิยะจงมีความสุขหาโรคมิได้ จงประสูติโอรสผู้ไม่มีโรค พระราชาสดับดังนั้นแล้วถวายอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จมุ่งหน้าไปยังพระราชวังของพระองค์ เด็กคลอดจากครรภ์ของนางสุปปวาสาง่ายเหมือนเทน้ำออกจากธัมมกรก (ที่กรองน้ำ) ก่อนหน้าพระราชาเสด็จมาถึงหน่อยเดียวเท่านั้น ผู้คนที่นั่งแวดล้อมกำลังมีน้ำตานองหน้าก็เริ่มหัวเราะได้ มหาชนพากันยินดีร่าเริงได้พากันไปส่งข่าวพระราชา

พระราชาทอดพระเนตรเห็นการมาของคนเหล่านั้นทรงพระดำริว่า ชะรอยถ้อยคำที่พระทศพลตรัสไว้จักเป็นผลสำเร็จ พระองค์รีบเสด็จมาแจ้งข่าวของพระศาสดาต่อราชธิดา ราชธิดากราบทูลว่าชีวิตภัตที่พระองค์จัดนิมนต์ไว้นั่นแหละจักเป็นมงคลภัต ขอพระองค์จงไปนิมนต์พระทศพล (ให้เสวย) ตลอด ๗ วัน พระราชาทรงกระทำอย่างนั้น คนทั้งหลายพากันบำเพ็ญมหาทาน แด่พระประมุขเจ้าเป็นประมุขตลอด ๗ วัน ทารกผู้ยังจิตที่เร่าร้อนของหมู่ญาติทั้งปวงให้ดับลงได้ประสูติแล้วฉะนั้น คนทั้งหลายจึงขนานทารกว่า “สีวลีทารก” ดังนี้แลเพราะอยู่ในท้องมารดามานานถึง ๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน ทารกนั้นจึงแข็งแรง (อดทนต่องานหนักทุกชนิด) แม้พระบรมศาสดาก็ทรงภาษิตพระคาถาไว้ในธรรมบทว่า

“เรากล่าวผู้ล่วงทางลื่น ทางไปได้ยาก สงสารและโมหะนี้เสียได้เป็นผู้ข้ามแล้วถึงฝั่งเพ่ง (ฌาน) ไม่หวั่นไหว ไม่มีความเคลือบแคลงสงสัยดับแล้ว ด้วยไม่ยึดถือว่าเป็นพราหมณ์ ดังนี้”

ลำดับนั้น พระเถระ กล่าว (ชวน) เขาว่าอย่างนี้ก็มีการที่เธอเสวยกองทุกข์เห็นปานนี้แล้วบวชไม่สมควรหรือ ? ทารกตอบ (ถ้า) ได้รับ

อนุญาตก็บวชท่านเจ้าข้า พระนางสุปปวาสา เห็นพูดกับพระเถระ แล้วคิดในใจว่า บุตรของเราพูดกับท่านพระธรรมเสนาบดีว่าอย่างไรหนอแล จึงเข้าไปหาพระเถระแล้วเรียนถามว่าท่านเจ้าข้า บุตรของดิฉันพูดอะไรกับท่าน พระเถระตอบว่าบุตรของท่านกล่าวถึงทุกข์ที่อยู่ในครรภ์อันตนเสวยแล้วพูดว่า ถ้าท่านอนุญาตก็จักบวช นางตอบท่านเจ้าข้าดีแล้ว ขอท่านจงให้เขาบวชเถิด พระเถระนำสีวลีกุมารไปวิหาร เมื่อบอกตจปัญจกรรมฐานแล้ว ให้บวชกล่าวสอนว่าดูก่อนสีวลี การให้โอวาทอย่างอื่นไม่มีแก่เธอ เธอจงพิจารณาถึงทุกข์ที่เธอเสวยมาตลอด ๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน เท่านั้น สีวลีสามเณรกล่าวว่า ท่านขอรับภาระของท่าน คือ การให้ข้าพเจ้าบวช ส่วนกิจกรรมอันใดที่ข้าพเจ้าสามารถที่จะทำได้ ข้าพเจ้าจักรู้กิจกรรมนั้นเอง ก็สีวลีสามเณรตั้งอยู่ในโสดาปัตติผลในขณะที่ขมวดผมปมแรก ถูกตัดออกนั่นเทียว ตั้งอยู่ในสกทาคามิผลในขณะที่เกลียวผมอันที่สองถูกตัดออก ตั้งอยู่ในอนาคามิผลในขณะที่เกลียวผมปมที่สามถูกนำออกส่วนการปลงผมสำเร็จและการกระทำให้แจ้งพระอรหัตได้มีไม่ก่อนไม่หลังกัน

จำเดิมแต่วันที่สีวลีสามเณรบรรลุพระอรหัต ปัจจัยสี่ย่อมเกิดแก่ภิกษุสงฆ์ เพียงพอแก่ความต้องการในข้อนี้มีเรื่องเกิดขึ้นอย่างนี้ในเวลาต่อมาพระบรมศาสดาเสด็จไปยังพระนครสาวัตถี พระสีวลีเถระถวายอภิวาทพระบรมศาสดาแล้วกราบทูลว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์จักทดลองบุญของข้าพระองค์ขอพระองค์จงมอบภิกษุ จำนวน ๕๐๐ รูปแก่ข้าพระองค์ พระศาสดาตรัสสั่งว่า จงรับไปเถิด สีวลี

ท่านพาภิกษุ ๕๐๐ รูป เดินทางบ่ายหน้าไปสู่หิมวันประเทศ เดินทางผ่านดงเทวดาที่สิงอยู่ที่ต้นไทรที่ท่านเห็นเป็นครั้งแรกได้ถวายทาน

ตลอด ๗ วัน เทวดาทั้งหลายได้ถวายทานทุกๆ ๗ วันในสถานที่ทั่วๆ ไป ที่ท่านเห็นต่างกรรมต่างวาระกันดังนี้คือ

- ท่านเห็นต้นไทรเป็นครั้งแรก
- เห็นภูเขาชื่อว่าปัณฑวะเป็นครั้งที่สอง
- เห็นแม่น้ำอจิรวดีเป็นครั้งที่สาม
- เห็นแม่น้ำสาครเป็นครั้งที่สี่
- เห็นภูเขาหิมวันต์เป็นครั้งที่ห้า
- ถึงป่าฉัททันต์เป็นครั้งที่หก
- ถึงภูเขาคันธมาทน์เป็นครั้งที่เจ็ด
- พบพระเรวตะเป็นครั้งที่แปด

ส่วนเทวดาผู้พระราชาทรงพระนามว่านาคทัตตะสถิตอยู่ ณ ภูเขาคันธมาทน์ได้ถวายทานในวันทั้ง ๗ (คือ)

- ถวายขีรบิณฑบาตในวันหนึ่ง
- ถวายสัปปิบิณฑบาตในวันหนึ่ง

(สลับกันไป)

ภิกษุสงฆ์ ถามว่า แม่โคที่จะรีดนมของเทวดาผู้พระราชานี้ก็ไม่ปรากฏการกวนนมส้มก็ไม่ปรากฏดูก่อนเทวดาผู้พระราชาของนี้เกิดขึ้นแก่ท่านได้อย่างไร ท้าวเทวราชตอบว่า ข้าแต่ท่านผู้เจริญนี้เป็นผลแห่งการถวายสลากภัตรน้ำนมแด่พระทศพล ทรงพระนามว่า “กัสสปะ” ในกาลต่อมา พระศาสดาทรงกระทำการต้อนรับของพระขทิรวนิยเรวตเถระให้เป็นอัตถุปบัติ (เหตุเกิดแห่งเรื่อง) ทรงแต่งตั้งพระสีวลีเถระไว้ในตำแหน่งแห่งภิกษุผู้เลิศในบรรดาภิกษุทั้งหลาย ผู้เลิศด้วยลาภและเลิศด้วยยศทั้งหลายในศาสนาของพระองค์

ส่วนอาจารย์บางพวก กล่าวถึงการบรรลุพระอรหัตของพระเถระนี้ผู้บรรลุถึงความเป็นเลิศด้วยลาภเลิศด้วยยศอย่างนี้ไว้ดังนี้ว่าเมื่อพระธรรมเสนาบดีสารีบุตรให้โอวาทโดยนัยดังกล่าว แล้วในหนหลังเมื่อสีวลีกุมารกล่าวว่า กระผมรู้จักกิจกรรมที่กระผมสามารถจักกระทำได้ (ด้วยตนเอง) ดังนี้แล้วบรรพชาเรียนวิปัสสนากรรมฐานเห็นกุฏิหลังหนึ่งว่าง (สงบสงัด) จึงเข้าไปในกุฏินั้น ในวันนั้นแหละระลึกถึงทุกข์ที่ตนเสวยแล้วในท้องมารดาตลอด ๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน แล้วพิจารณาทุกข์นั้นในอดีตและอนาคตโดยทำนองนั้นแหละ อยู่ภพทั้ง ๓ ก็ปรากฏว่า เป็นเสมือนไฟติดทั่วแล้ว สีวลีสามเณรหยั่งลงสู่วิปัสสนาวิถีเพราะฌานถึงแก่รอบทำอาสวะแม้ทั้งปวงให้สิ้นไป ตามลำดับมรรค บรรลุอรหัตแล้วในขณะนั้นเอง การบรรลุพระอรหัตของพระเถระนั้นแล ประกาศ (ระบุไว้) โดยสภาพแม้ทั้งสองส่วนพระเถระก็เป็นผู้แตกฉานในปฏิสัมภิทาได้อภิญญา ๖ สมดังคาถาประพันที่ท่านกล่าวไว้ในอปทานว่า

ในกาลนั้น เราเป็นท้าวเทวราชมีนามว่า “วรุณะ” พรั่งพร้อมด้วยยาน พลทหารและพาหนะบำรุงพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเมื่อพระโลกนาถทรงพระนามว่า “อรรถทัสสี” ผู้สูงสุดกว่าสัตว์ เสด็จนิพพานแล้ว เราได้นำดนตรีทั้งปวงไปประโคมไม้โพธิ์อันอุดมเราประกอบด้วย การประโคมการฟ้อนรำและกังสดาลทุกอย่าง บำรุงไม้โพธิ์พฤกษ์อันอุดมดังบำรุงพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะพระพักตร์ครั้นบำรุงโพธิพฤกษ์อันงอกขึ้นที่ดินดื่มรสด้วยรากนั้นแล้ว นั่งคู้บัลลังก์แล้วทำกาลกิริยาณ ที่นั่นเอง เรา ปรารถนาในกรรมของตนเลื่อมใสในโพธิพฤกษ์อันอุดมได้อุบัติยังชั้นนิมมานรดี ด้วยจิตอันเลื่อมใสนั้น ดนตรีหกหมื่นแวดล้อมเราทุกเมื่อเป็นไปในภพน้อยภพใหญ่ ทั้งมนุษย์และเทวดา ไฟ ๓ กองของเราดับแล้ว ภพทั้งปวงเราถอนขึ้นได้แล้ว เราทรงกายสุดท้ายใน

ศาสนาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในกัปที่ ๕๐๐ แต่ภัทรกัปนี้ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิจอมกษัตริย์ ๓๔ พระองค์มีนามว่า "สุพาหุ" สมบูรณ์ด้วยแก้ว ๗ ประการ เราเผากิเลศทั้งหลายแล้ว ฯลฯ คำสอนของพระพุทธเจ้า เรากระทำเสร็จแล้วดังนี้

ก็พระสีวลีเถระ ครั้นบรรลุพระอรหัตแล้วเมื่อเปล่งอุทานด้วยกำลัง ปิติได้กล่าวคาถาว่า

"เราเข้าสู่กุฏิ เพื่อประโยชน์อันใดเมื่อเราแสวงหาวิชชาและวิมุตติได้ถอนขึ้นซึ่งมานานุสัย ความดำริของเหล่านั้นสำเร็จแล้ว ดังนี้

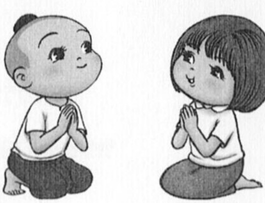
บรรดาบทเหล่านั้น บทว่า "เต เม อิชฺฌิสุ สงฺกปฺปา ยทตฺโถ ปทิสึกุฏิวิชฺชาวิมุตฺติ ปจฺเจสฺสํ" ความว่า...ความดำริ...ในการออกจากกามเป็นต้น ที่กระทำการถอดขึ้นซึ่งความดำริในกาม เป็นต้น ในกาลก่อนเหล่าใด อันเราปรารถนายิ่งนักว่า เมื่อไรหนอแล เราจักเข้าไปสงบตทายตนะ (พระนิพพาน) ที่พระอริยเจ้าทั้งหลาย เข้าถึงแล้วในปัจจุบัน คือ ความดำริที่มุ่งวิมุตติที่หมายรู้กันว่าเป็นความประสงค์เพื่อความหลุดพ้นได้แก่ มโนรถ เราไม่ประมาท เนืองๆ เข้าไปสู่กุฏิ คือ สุญญาคารเพื่อต้องการสิ่งใด คือ เพื่อประโยชน์อันใด คือ เพื่อยังประโยชน์อันใดให้สำเร็จได้แก่ เพื่อความเห็นแจ้งมุ่งแสวงหาวิชชา ๓ และผลวิมุตติ ความดำริเหล่านั้นสำเร็จแล้วแก่เรา คือ ความดำริเหล่านั้นสำเร็จแล้ว คือ สมประสงค์เราแล้ว ทุกประการในบัดนี้ อธิบายว่า เมื่อละมานานุสัยได้แล้ว ขึ้นชื่อว่า อนุสัยที่ยังละไม่ได้ไม่มีและพระอรหัต ย่อมชื่อว่าเป็นอันได้บรรลุแล้วอีกด้วยเพราะฉะนั้น การละมานุสัย ท่านจึงกล่าวกระทำให้เป็นเหตุแห่งความสำเร็จของความดำริตามที่กล่าวแล้ว.

จบอรรถกถาสีวลีเถรคาถา

จบวรรคควรรณาที่ ๖
แห่งอรรถกถาเถรคาถาชื่อว่า ปรมัตถทีปนี

พระสุรกิจ สุรกิจฺโจ
ผู้เรียบเรียง / ตรวจ / ทาน

๘ เมษายน ๒๕๔๙

พระสีวลีมหาลาภ
คำอาราธนาพระสีวลี

สีวะลี จะ มะหาเถโร เทวะตานะระปูชิโต โสระโห ปัจจะยาทิมหิ สีวะลี จะ มะหาเถโร ยักขาเทวาภิปูชิโต โสระโห ปัจจะยาทิมหิ อะหัง วันทามิตัง สะทา สีวะลี เถรัสสะ เอตัง คุณัง โสตถิลาภัง ภะวันตุ เม ฯ

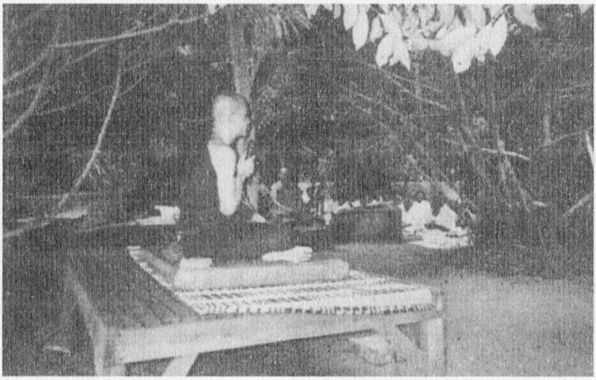
ขอเจริญพร
พระสุรกิจ สุรกิจฺโจ

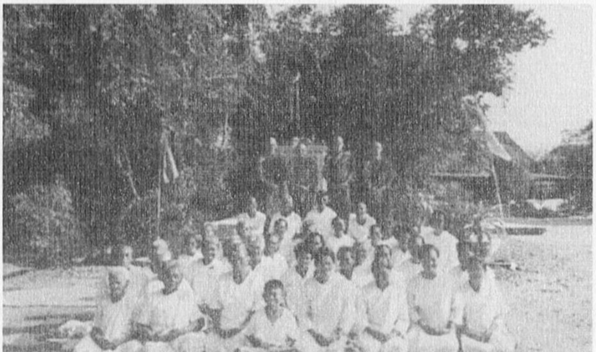

งานรักษาศีล - ปฏิบัติธรรม เนื่องในงานวันวิสาขบูชา และเนื่องในวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ครบ ๖๐ ปี

วันที่ ๑๐ - ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ รวม ๑๐ วัน

ณ สำนักสงฆ์ธุดงค์สถานโนนศรีสุข

รวมพลังเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ถวายการปฏิบัติธรรมเพื่อบูชา
แด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในวันวิสาขบูชา

เบื้องหลังความสำเร็จของผู้สร้างพระสีวลีมหาลาภ
วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

"สทฺธา สาธุ ปติฏฺฐิตา" (สํ.ส.)
ศรัทธาตั้งมั่นแล้ว ยังประโยชน์ให้สำเร็จ

อานิสงส์ในการจัดสร้างพระพุทธรูป และพิมพ์หนังสือแจกเป็นธรรมทาน

"สพฺพทานํ ธมฺมทานํ ชินาติ"
การให้ธรรมะเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

๑) เจ้ากรรม – นายเวร (อกุศลที่ทำไว้) ตั้งแต่อดีตชาติและปัจจุบันชาติ จะโมทนาในกุศลกรรมที่ได้อุทิศให้ในครั้งนี้ ย่อมลดโทษการจองเวรจากหนักให้เป็นเบา จากเบาให้บางให้จางหาย และอโหสิกรรม (งดโทษ) ละเว้นการจองเวรตลอดไป

๒) ปลอดภัยจากวิญญาณที่ชั่วร้ายต่างๆ และสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง

๓) สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยคุ้มครอง ดลบันดาลให้ประสบแต่สิ่งที่ดี ภยันตรายทั้งปวงค่อยๆ สูญหายไป

๔) มีสุขภาพแข็งแรง ราศีผ่องใส มีความเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่การงาน และชีวิตส่วนตัว

๕) ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข มีอำนาจวาสนา บารมีสูงยิ่งขึ้น ฐานะการเงินดีสมบูรณ์ และมั่นคง การปฏิบัติจะเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

๖) เทพยดา – อินทร์ – พรหม จะร่วมแซ่ซ้องสรรเสริญเหล่าศัตรูจะกลับมาเป็นมิตร จะเป็นที่รักใคร่ของเหล่ามิตรสหายและสังคมทั่วไป

๗) มีความสามารถ เฉลียวฉลาดสูงยิ่งขึ้นสำหรับผู้กำลังเจ็บป่วยรักษาไม่หาย อาการทรงกับทรุด จะได้รับการชี้แนะช่องทางในการรักษาที่ถูกต้อง เสมือนกับผู้ปรารถนาให้รอดชีวิตจะบรรเทาจากโรคกรรมเวรต่างๆ จนหายเป็นปกติ และจะหายขาดจากความทุกข์ยากเข็ญต่างๆ

๘) ในอนาคตจะเป็นผู้มีผิวพรรณผ่องใส งดงาม มีปัญญาล้ำเลิศ เกิดในตระกูลสูงศักดิ์ มีทรัพย์สินมหาศาล สุขภาพสมบูรณ์และมีอายุยืน แม้ชาตินี้เกิดเป็นสตรีปรารถนาจะเกิดเป็นชายในอนาคตจักสำเร็จ (ต้องอธิษฐานจิตและทำบ่อยๆ) คิดสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นกุศลจักสำเร็จสมบูรณ์โดยง่ายทุกเมื่อ

๙) ด้วยกุศลผลบุญที่มีจิตศรัทธาเป็นกุศล ในการจัดพิมพ์หนังสือธรรมะแจกเป็นธรรมทานและสร้างพระพุทธรูป พระประธานไว้ในบวรพุทธศาสนาบ่อยๆ ย่อมจะบังเกิดเป็นกุศลจิตแก่ทุกๆ คนที่ได้กราบไหว้-บูชาองค์พระพุทธปฏิมากรหรือได้พบเห็นจึงเป็นเนื้อนาบุญอย่างยิ่งๆ ภพ (ชาติ) ของผู้สร้าง/เจ้าภาพ ในอนาคตที่จะไปเกิดใหม่จะได้รับโอกาสได้ฟังธรรมจากพระอริยะเจ้าจนเกิดเป็นปัญญาแรงกล้า สามารถได้อภิญญาสำเร็จเป็นอริยะบุคคลหรืออริยะสงฆ์โดยเร็วพลันๆ

บทสวดมนต์สอนเจ้ากรรมนายเวร และเพื่อให้เกิดพลังคุ้มครองตัวเองและผู้ป่วย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (ว่า ๓ ครั้ง)

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะ-มะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัส-สิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ (อ่านว่า วิญญูฮีติ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิ-ปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ อัพยาปัชฌา โหนตุ อะนีฆา โหนตุ สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ (เมตตา)

สัพเพ สัตตา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ (กรุณา)

สัพเพ สัตตา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ (มุทิตา)

สัพเพ สัตตา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู

กัมมะปะฏิสสะระณา ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ (อุเบกขา)

ทุกกะโต ทุกขะฐานันติ วะทันติ พุทธา

นะหิ เวเรนะ เวรานิ สะมันตีธะ กุทาจะนัง อะเวเรนะ จะ สัมมันตี เอสะ ธัมโม สะนันตะโนฯ

พุทโธ พุทธัง รักษา ธัมโม ธัมมัง รักษา สังโฆ สังฆัง รักษาฯ พุทโธ พุทธัง อะระหัง ธัมโม ธัมมัง อะระหัง สังโฆ สังฆัง อะระหังฯ พุทโธ พุทธัง กัณหะ ธัมโม ธัมมัง กัณหะ สังโฆ สังฆัง กัณหะ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง ภะวันตุ เม (สวดเพื่อผู้อื่น ภะวันตุ เต)

นะสาเปเส พุรุอะกัง ปะริปัตตัง ปะริขันตัง มัจจุราชา นะภาสะติ มัจจุราชา นะ ปัสสะติฯ

สุญญะโต โลกัง อะเวกขัสสุ บุญชู (สมมุติคนป่วยชื่อบุญชู)

สะทา สะโต อัตตานุทิฏฐิง อูหัจจะ เอวัง มัจจุตะโรสิยา เอวัง โลกัง อะเวกขันตัง มัจจุราชา นะ ปัสสะติฯ

อิมัง สัจจะวาจัง อะธิฏฐามิ ทุติยัมปิ อิมัง สัจจะวาจัง อะธิฏฐามิ ตะติยัมปิ อิมัง สัจจะวาจัง อะธิฏฐามิ

โย ทัณเฑนะ อทัณเฑสุ อัปปะทุฏเฐสุ ทุสสะติ ทะสันนะ มัญญัต-ตะรัง ฐานัง ขิปปะเมวะ นิคัจฉะติ เวทะนัง ผะรุสัง ชานิง สะรีรัสสะ วะ เภทะนัง คะรุกังวาปิ อาพาธัง จิตตักเขปัง วะ ปาปุเณ ราชะโต วา อุปะสัคคัง อัพภักขานัง วะ ทารุณัง ปะริกขะยัง วะ ญาตีนัง โภคานัง วะ ปะภังคุณัง อุฌะวาสสะ อะคะรานิ อัคคิ ฑะหะติ ปาวะโก กายัสสะ เภทา ทุปปัญโญ นิระยัง โส อุปปัชชะติฯ

หันทะทานิ ภิกขะเว อามันตะยามิ โว ขะยะวะยะธัมมา สังขารา อัปปะมาเทนะ สัมปาเทถาติ อะยัง ตะถาคะตัสสะ ปัจฉิมา วาจาฯ

อุททิฏฐัง โข เตนะ ภะคะวะตา ชานะตา ปัสสะตา อะระหะตา สัมมาสัมพุทเธนะ โอวาทะปาฏิโมกขัง ตีหิ คาถาหิ ขันติ ปะระมัง ตะโป ตีติกขา นิพพานัง ปะระมัง วะทันติ พุทธา นะ หิ ปัพพะชิโต

ปะรูปะฆาตี สะมะโณ โหติ ปะรัง วิเหฐะยันโต สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง กุสะลัสสูปะสัมปะทา สะจิตตะปะริโยทะปะนัง เอตัง พุทธานะสาสะนังฯ อะนูปะวาโท อะนูปะฆาโต ปาฏิโมกเข จะ สังวะโร มัตตัญญุตา จะ ภัตตัสมิง ปันตัญจะ สะยะนาสะนัง อะธิจิตเต จะ อาโยโค เอตัง พุทธานะสาสะนันติฯ

เมตตานิสังสะสุตตะปาโฐ

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเมฯ ตัตระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติฯ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ภะคะวา เอตะทะโว จะ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุ-ลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาฯ กะตะเม เอกาทะสะฯ สุขัง สุปะติ สุขัง ปะฏิพุชฌะติฯ นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติฯ มะนุสสานัง ปิโย โหติฯ อะมะนุสสานัง ปิโย โหติฯ เทวะตา รักขันติฯ นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติฯ ตุวะฏัง จิตตัง สะมาธิยะติฯ มุขะวัณโณ วิปปะสีทะติฯ อะสัมมุฬโห กาลัง กะโรติฯ อุตตะริง อัปปะ-ฏิวิชฌันโต พรัหมะโลกูปะโค โหติฯ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ

สุสะมารัทธายะ อิเม เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาติฯ อิทะมะโว จะ ภะคะวาฯ อัตตะมะนา เต ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุนติฯ

อายุวัฑฒะโก ธะนะวัฑฒะโก สิริวัฑฒะโก ยะสะวัฑฒะโก พะละวัฑฒะโก วัณณะวัฑฒะโก สุขะวัฑฒะโก โหตุ สัพพะทาฯ ทุกขะโรคะภะยา เวรา โสกา สัตตุ จุปัททะวา อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ จะ เตชะสา ชะยะสิทธิ ธะนัง ลาภัง โสตถิ ภาคะยัง สุขัง พะลัง สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ โภคัง วุฑฒี จะ ยะสะวา สะตะวัสสา จะ อายู จะ ชีวะสิทธี ภะวันตุ เตฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
*(เพื่อตัวเรา สวด ภะวันตุ เม *เต เพื่อผู้อื่น)*

คำแปลบทสวดมนต์สอนเจ้ากรรมนายเวร และเพื่อให้เกิดพลังคุ้มครองตัวเอง และผู้ป่วย

ขอให้สรรพสัตว์ผู้เป็นเพื่อนร่วมทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น อย่ามีเวรต่อกันเลย อย่าพยาบาทปองร้ายกันเลย อย่ามีความทุกข์กาย ทุกข์ใจเลย ขอให้มีความสุขกาย สุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด (แผ่เมตตา)

ขอให้สรรพสัตว์ ฯลฯ จงพ้นจากความทุกข์โดยประการทั้งปวงเถิด (แผ่กรุณา)

ขอให้สรรพสัตว์ ฯลฯ อย่าได้ปราศจาก และอย่าได้พลัดพรากจากสมบัติและบุคคลที่เป็นที่รัก ที่ตัวมีอยู่เถิด (แผ่มุทิตา)

สรรพสัตว์ ฯลฯ มีกรรมเป็นของตน มีกรรมเป็นทายาท มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย ทำกรรมใดไว้จะเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่วก็ตาม จักได้รับผลแห่งกรรมนั้น (แผ่อุเบกขา)

พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ได้ตรัสสอนไว้ว่า ทำทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นจะมาถึงตน

เวรจะไม่ระงับด้วยการจองเวร มันจะเป็นเช่นนี้ไม่ว่าในกาลเวลาใดก็ตามหรือไม่ว่าในกาลไหนๆ ก็ตาม **เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร** เท่านั้น ที่กล่าวมานี้เป็นคำสอนที่สืบต่อกันมาตั้งแต่ก่อนพุทธกาลแล้ว (ซึ่งพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ต่างก็ทรงยอมรับว่ามันเป็นจริงอย่างนั้น)

ขอคุณพระศรีรัตนตรัย คือ พระพุทธ พระธรรม และพระอริยสงฆ์ ปกป้องคุ้มครองรักษา ทั้งคุณญาณบารมีของพระอริยะผู้ทรงอภิญญาทั้งหลายช่วยปกป้องคุ้มครอง ช่วยให้มีอายุยืนยาว มีผิวพรรณผ่องใส มีความสุข และมีพลังคุ้มครองเป็นเหตุให้เกิดความปลอดภัยจากภัยอันตรายทั้งหลาย ทั้งเป็นเหตุปัจจัยช่วยให้เกิดพลังปาฏิหาริย์อันเป็นอัศจรรย์ทำให้พญามัจจุราช (เจ้ากรรมนายเวร) ไม่พูดถึง และมองไม่เห็น (ข้าพเจ้าหรือผู้ป่วย)

นี่แน่ บุญชู (สมมุติว่าคนป่วยชื่อ บุญชู) เธอจงมองโลกหรือตัวเองให้ว่างเปล่า ไม่มีตัวตน เมื่อเข้าใจมองโลกหรือตัวเองว่า ว่างเปล่า (ไม่มีตัวตน) มัจจุราช (เจ้ากรรมนายเวร) จะมองไม่เห็น

ขอกล่าวย้ำ อธิษฐานขอให้เป็นจริงอย่างนั้นอย่างแท้จริง ขอกล่าวย้ำเป็นครั้งที่ ๒ เป็นครั้งที่ ๓

ผู้ใดประทุษร้ายต่อผู้ไม่เคยคิดร้ายต่อใคร ลงโทษผู้ที่ไม่เคยทำความผิด ย่อมได้รับภัยร้ายแรง ๑๐ ประการ อย่างใดอย่างหนึ่งอย่างทันตาเห็น คือ

๑. ได้รับทุกขเวทนา หรือทุกข์ทรมานอย่างแรงกล้า

๒. สรีระร่างกายถูกทำลาย

๓. เจ็บป่วยอย่างหนัก

๔. มีจิตฟุ้งซ่านอย่างหนัก อาจถึงกับเป็นบ้า

๕. ถูกทางราชการทำโทษอย่างรุนแรง

๖. ถูกกล่าวหาว่ามีความผิดอย่างร้ายแรง

๗. ญาติเสียชีวิตแทน

๘. ทรัพย์สมบัติมีอันพินาศฉิบหาย

๙. ไฟป่าหรือไฟไหม้บ้านชนิดไม่ทราบสาเหตุทั้งไม่น่าจะเกิดภัยเช่นนั้น

๑๐. ตายไปแล้วยังตกนรกชดใช้กรรมต่อ

มานี่ซิ ภิกษุทั้งหลาย มา ณ บัดนี้ ฉันขอเตือนพวกเธอทั้งหลายว่าสังขารทั้งหลาย (คือสิ่งที่ประกอบด้วย รูป เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ ปรุงแต่งให้เป็นตัวตน) มีความเสื่อมสิ้นสลายไปเป็นธรรมดา พวกเธอพึงดำรงชีวิตอยู่อย่างไม่ประมาท (คือให้มีสติควบคุมเสมอ อยู่กับปัจจุบันด้วยความมีสติอยู่เสมอ)

นี่เป็นคำสอนครั้งสุดท้าย ก่อนที่พระพุทธองค์จะปรินิพพาน ซึ่งตรัสสอนด้วยความเป็นห่วง

พระพุทธองค์ผู้ทรงไว้ซึ่งพระมหากรุณาธิคุณ ทรงตรัสรู้เห็นแจ้งกำจัดกิเลสโดยพระองค์เอง ได้ทรง **แสดงโอวาทปาฏิโมกข์** คือหลักคำสอนสำหรับผู้จะปฏิบัติตนเพื่อความหลุดพ้นจากกิเลสเป็นหลักการโดยย่อว่าผู้ที่มุ่งตรงต่อพระนิพพานอันเป็นบรมสุข ต้องมีความอดทนเพียรพยายาม เผาทำลายกิเลสให้สิ้นไปเพียรพยายามด้วยความอดทนอดกลั้นอย่างแรงกล้าจนกว่าจะบรรลุเป้าหมาย (หากจะเร่งปฏิบัติตนเพื่อเป้าหมาย) บำเพ็ญตัวเป็นนักบวชก็ขอให้เป็นนักบวชที่แท้จริง **ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน สงบกาย วาจาใจ ไม่เบียดเบียนใคร ไม่ทำบาปโดยประการทั้งปวง ทำแต่กุศล ชำระจิตใจให้สะอาดผ่องใส** ทั้งไม่กล่าวใส่ร้ายใคร ไม่ทำร้ายใคร รักษาศีลของตนให้บริสุทธิ์ รู้จักประมาณตนในการฉัน การบริโภค (ใช้สอยปัจจัย ๔) ยินดีอยู่อาศัยในที่เงียบสงัด เพียรพยายามบำเพ็ญภาวนาให้เกิด **ภาวนามยะปัญญา** ที่แท้จริง

นี่แหละคือคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย

ข้าพเจ้า (พระอานนท์เถระ) ได้สดับมาอย่างนี้

สมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวัน พระอาราม สร้างถวายโดยเศรษฐีอนาถบิณฑิกะ ครั้งนั้น พระพุทธเจ้า พระผู้ทรงไว้ซึ่งพระมหากรุณาธิคุณ ได้ตรัสเรียกภิกษุทั้งหลายมารับฟัง เมื่อภิกษุทั้งหลายได้มาแล้ว พระพุทธองค์ตรัสสอนดังนี้

ภิกษุทั้งหลาย **ผู้เจริญเมตตา** จนกระทั่งข่มนิวรณ์ได้ เสพเสวย อบรมตนทำให้มากนำมาใช้เป็นประจำ ทำให้เกิดเป็นรูปธรรม กระทำด้วยความเพียรไม่ย่อท้อ สะสมเมตตาธรรมไว้เสมอ บำเพ็ญเพียรพยายามด้วยดี ย่อมได้รับอานิสงส์ ๑๑ ประการ เป็นแน่แท้ คือ

๑. หลับก็หลับอย่างเป็นสุข

๒. ตื่นมาก็เป็นสุข

๓. ไม่ฝันร้าย

๔. เป็นที่รักของเพื่อนมนุษย์ทั้งหลาย

๕. เป็นที่รักของอมนุษย์ทั้งหลายด้วย

๖. เทวดาคุ้มครองรักษา

๗. ปลอดภัยจากไฟไหม้ปลอดภัยจากยาพิษ ปลอดภัยจากของมีคม

๘. จิตเป็นสมาธิได้เร็ว

๙. สีหน้าผ่องใส

๑๐. ตายไปไม่หลงทาง (คือเป็นไปตามกรรมที่ได้ทำมา)

๑๑. หากไม่สามารถบรรลุความเป็นพระอริยะ อย่างน้อยก็จะได้เกิดเป็นพรหม

ขอให้ท่านมีอายุยืน มีทรัพย์สมบัติ มีสิริ มียศ มีพลัง มีผิวพรรณที่ผ่องใส มีความสุขทุกเมื่อ ปราศจากทุกข์โศก โรคภัย ไม่มีเวร ไม่มีศัตรู ปราศจากอุปัทวันตรายทุกประการ ขอให้มีอำนาจ มีชัยชนะ มีทรัพย์ มีลาภ มีความสวัสดี มีแต่ความดีงาม มีความสุข มีพลัง มีสิริ มีอายุมั่นยืนยาว มีผิวพรรณผ่องใส มีโภคะสมบัติเจริญรุ่งเรือง มียศ มีอายุยืน มีความสำเร็จในชีวิต จงทุกประการเทอญ

ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า ขอสรรพมงคลจงเกิดมี
ขอปวงเทพปกป้องคุ้มครองรักษา
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ขอสรรพมงคลจงเกิดมี
ขอปวงเทพปกป้องคุ้มครองรักษา
ด้วยอานุภาพแห่งพระอริยสงฆ์ ขอสรรพมงคลจงเกิดมี
ขอปวงเทพปกป้องคุ้มครองรักษา

หนังสืออ้างอิง

คัดลอกบทสวดมนต์สอนเจ้ากรรมนายเวรและเพื่อให้เกิดพลังคุ้มครองตัวเองและผู้ป่วย มาจากหนังสือ เกิดอะไรขึ้นที่ วัดวรเชษฐ์ (นอกเกาะ) ขออนุญาตพิมพ์ถวายเป็นธรรมทานเพื่ออุทิศบุญกุศลให้แก่บรรพบุรุษ บิดา มารดา ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ ผู้มีพระคุณ ญาติสนิทมิตรสหาย เจ้ากรรมนายเวร เจ้าเกณฑ์ชะตา เจ้าที่ เจ้าทาง แม่พระธรณี ผีบ้าน ผีเรือน ที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ สัมภเวสีทั้งหลาย และสรรพสัตว์น้อยใหญ่ทั้งปวง

ขอให้ท่านทั้งหลายจงอนุโมทนาในบุญกุศลนี้ และจงได้รับในบุญกุศล โดยทั่วหน้ากันเทอญ

ถ้าท่านมีทุกข์	ขอให้พ้นทุกข์
ถ้าท่านมีสุขอยู่แล้ว	ขอให้สุขยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ

รายนามผู้ร่วมสร้างรูปหล่อเหมือน "พระสีวลี" พร้อมฐานราก มีรายนามดังต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	จำนวนเงิน
๑.	พระอาจารย์ สุรกิจ สุรกิจฺโจ	๑๕,๐๓๑
๒.	พระอาจารย์ ดร.สุชาติ ชิโนรโส	๒๘,๕๕๕
๓.	คุณพ่อสนิท คุณแม่มะลิ คุณวุฒิชัย ฉลาดกลาง คุณมณฑิดา ด.ช.พิชเญศ สัจจเทพ คุณปดิวรดา สุทธิพินทวงศ์ ด.ญ.ปรวีร์ ฟาร์อาล สุทธิพินทวงศ์	๑๙,๐๐๐
๔.	คณะผู้ฟังรายการธรรมะ "พุทธธรรมนำสุข" ญาติธรรม กทม. นนทบุรี นำโดยพระอาจารย์ ดร.สุชาติ ชิโนรโส	๑๘,๘๘๐
๕.	คุณพ่อสุทิน คุณแม่อำไพ คุณสาโรจ คุณสสิธร ด.ช.วรพล ปทุมรัตน์ไพศาล คุณอำภา ด้วงพันธ์	๙,๐๐๐
๖.	ครอบครัวคุณหทัยภัทร บุญประภา	๓,๓๓๕
๗.	ครอบครัวญาติของคุณวุฒิชัย ฉลาดกลาง	๓,๐๙๐
๘.	คุณแพรวพิมพ์ ประโทนเทพ	๓,๐๐๐
๙.	ศรัทธาญาติธรรม ซ.ทานสัมฤทธิ์ (ซ. ๑๘ ซ.ร่วม)	๒,๓๘๐
๑๐.	ศรัทธาไม่ประสงค์ออกนาม	๒,๐๐๐
๑๑.	คุณรุ่งชาดา ตรัสโฆษิต	๒,๐๐๐
๑๒.	คุณธนาวดี สุริยะโชติ	๒,๐๐๐
๑๓.	ศรัทธานักปฏิบัติธรรม อ.พิมาย จ.นครราชสีมา	๑,๓๖๐
๑๔.	จ่าสิบเอกสนั่น อาจปรุ และครอบครัว	๑,๑๐๐
๑๕.	คุณเนตรนภา นุชธิสาร	๑,๐๐๐
๑๖.	คุณซิ้มหงส์ แซ่ลิ้ม (ซ.ทานสัมฤทธิ์ ๑๙)	๑,๐๐๐

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	จำนวนเงิน
๑๗.	คุณแม่ละไม สมดี	๑,๐๐๐
๑๘.	ร้อยเอกสุชาติ คุณยุภาวรรณ สมดี และครอบครัว	๑,๐๐๐
๑๙.	พระมหาศตพล ภทฺทวํโส	๑,๐๐๐
๒๐.	ช่างนพเก้า (ช่างปรุ)	๑,๐๐๐
๒๑.	ครอบครัวคุณอุทัย ม้วนทอง (ซ.ทานสัมฤทธิ์)	๙๗๐
๒๒.	คุณะประกอบบายศรี	๘๐๙
๒๓.	คุณนันทกาญจน์ ทำนุพรพันธ์	๘๐๐
๒๔.	คุณสกมล ฮะสุนทร	๖๐๐
๒๕.	ครอบครัวคุณสิชล ศรีตระกูล และเพื่อน	๖๐๐
๒๖.	คุณใจ พงษ์ศักดิ์ (ซ.ทานสัมฤทธิ์)	๕๐๐
๒๗.	คุณสุวรรณ คุณโมลี ด.ช. สุกฤต หาญสงคราม	๕๐๐
๒๘.	คุณชาติชาย คุณชุติมา หล้าแหล่ง และครอบครัว	๕๐๐
๒๙.	คุณไข่ สุขจันทร์	๕๐๐
๓๐.	คุณสรินนา จันทโชติ	๕๐๐
๓๑.	คุณเรณู ซื่อดำรง	๕๐๐
๓๒.	คุณทองคูณ เชาว์พานนท์	๕๐๐
๓๓.	คุณแม่บรรจง เจริญสุข	๕๐๐
๓๔.	พระครูวินัย (วัดดวงแขฯ)	๕๐๐
๓๕.	ครอบครัวคุณพวงรัตน์ จันทร์กระจ่าง ร้อยตำรวจเอกจิตภณ เอื้อยฉิมพลี	๕๐๐
๓๖.	คุณตุ๋ย	๕๐๐
๓๗.	คุณพ่อนัด คุณแม่จันทร์ คุณสนั่น คุณพัชรา ด.ญ.อนุรักษ์ ถนัดเลื่อย	๔๐๐

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	จำนวนเงิน
๓๘.	คุณขวัญเมือง คุณฉันทนา คุณประทิน เขียวคราม	๓๑๐
๓๙.	พันโทสุรินทร์ ชาญเชี่ยว	๓๐๐
๔๐.	ร้อยตรีอุดม นุชธิสาร	๓๐๐
๔๑.	คุณพ่อเหลือ คุณแม่เหวา จอมมะเริง และครอบครัว	๓๐๐
๔๒.	ร้านติดใจ	๓๐๐
๔๓.	คุณเอ็ม แผนกทันตกรรม สำนักงานกลางเพชรบุรี	๓๐๐
๔๔.	คุณแม่ชวนพิศ นากุดจิก และครอบครัว	๓๐๐
๔๕.	พระสมพงษ์ ปภากโร	๒๐๓
๔๖.	พระบุญส่ง โสภณสีโล	๒๐๒
๔๗.	คุณแม่ฝ้าย ผายพิมาย	๒๐๐
๔๘.	คุณศศิธร ขาวสุข	๒๐๐
๔๙.	คุณจิติมา ไกรสิงห์	๒๐๐
๕๐.	ร้านเสริมสวย “สุจิรา” (ซอยทานสัมฤทธิ์)	๒๐๐
๕๑.	คุณเกสร ทรัพย์สาร	๒๐๐
๕๒.	คุณจรัล ภูมี	๑๖๐
๕๓.	พระสมบัติ อุตฺตโม	๑๖๐
๕๔.	พันตำรวจเอกถาวร คุณสิริมนต์ คุณนภดล สุทธิวณิชธร	๑๕๐
๕๕.	คุณบุญเหลือ กุสูงเนิน และครอบครัว	๑๔๐
๕๖.	พระอาจารย์จำนงค์ เขมวํโส	๑๓๕
๕๗.	คุณแม่แดง กองแก้ว	๑๐๐
๕๘.	คุณแก่น ดีมา	๑๐๐
๕๙.	คุณควาย ดีมา	๑๐๐

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	จำนวนเงิน
๖๐.	คุณอ่อง ศรีอภัย	๑๐๐
๖๑.	คุณอรวรรณ จงนพกลาง	๑๐๐
๖๒.	คุณพ่อจอย พวงพิมาย	๑๐๐
๖๓.	คุณจำนง คุณประกอบ เอมกลาง และครอบครัว	๑๐๐
๖๔.	คุณอภิสิทธิ์ ดงประโทก	๑๐๐
๖๕.	คุณทองม้วน ดงกระโทก	๑๐๐
๖๖.	คุณแม่ขาว หาญสงคราม	๑๐๐
๖๗.	คุณแม่สอน ฉิมนอก	๑๐๐
๖๘.	คุณประหยัด คำไทย	๑๐๐
๖๙.	คุณอำนวย คำไทย	๑๐๐
๗๐.	คุณอนันต์ คำไทย	๑๐๐
๗๑.	คุณวิภา คำไทย	๑๐๐
๗๒.	คุณสมหวัง เดือนกลาง	๑๐๐
๗๓.	คุณผกา วิเศษจิตร์	๑๐๐
๗๔.	จ่าสิบเอกมานะ คุณอังคณา ฉ่ำชะเอม	๑๐๐
๗๕.	คุณแม่เสย อุดมโชค (ซ.ทานสัมฤทธิ์)	๑๐๐
๗๖.	คุณจำรัส สดโคกกรวด (ซ.ทานสัมฤทธิ์)	๑๐๐
๗๗.	คุณประทิน เขียวคราม	๑๐๐
๗๘.	ร้านข้าวแกงเจ้าเก่า (ซ.ทานสัมฤทธิ์)	๑๐๐
๗๙.	คุณปิ๋ม	๑๐๐
๘๐.	คุณยายริ้ว จีนรอด	๑๐๐
๘๑.	คุณปราณี พ่วงภู่	๑๐๐

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	จำนวนเงิน
๘๒.	พระบุญคง ฐานวีโร	๑๐๐
๘๓.	พระสมุห์ ประสิทธิ์	๑๐๐
๘๔.	คุณพ่อฉลองศักดิ์ ศรีถา	๑๐๐
๘๕.	คุณสมศรี แดงโสภา คุณสมนึก พนมมา (มิตรพระพันธ์)	๑๐๐
๘๖.	คุณแม่มยุรี ศรีถา (มิตรพระพันธ์) คุณแม่เข็ม ศรีถา (พรบุญ)	๑๐๐
๘๗.	คุณคริสทอฟ เฟร์	๑๐๐
๘๘.	คุณกาญจน ศรีถา (แบรนด์ฮาร์ดสกูรเตอร์)	๑๐๐
๘๙.	คุณแอนดี้ แบรนด์ฮาร์ดสกูรเตอร์	๑๐๐
๙๐.	คุณสตีเว่น แบรนด์ฮาร์ดสกูรเตอร์	๑๐๐
๙๑.	คุณสุพิชฌาย์ ศรีถาเฟร์	๑๐๐
๙๒.	คุณลอร่า แบรนด์ฮาร์ดสกูรเตอร์	๑๐๐
๙๓.	คุณพักตร์วิมล นิธิสินถาวร บรูเนอร์	๑๐๐
๙๔.	คุณฮันเฟเตอร์ บรูเนอร์	๑๐๐
๙๕.	คุณแป้น พม่า	๖๙
๙๖.	คุณบาง ไหวพริบ	๕๐
๙๗.	คุณลำไพ หาญสงคราม	๕๐
๙๘.	คุณเพลินพิศ เปรมโคกสูง	๕๐
๙๙.	คุณหลา เปี่ยมพิมาย	๕๐
๑๐๐.	คุณแม่พุฒิ ผายพิมาย	๒๙

ยอดรายรับทั้งหมด = ๑๓๔,๗๖๘ บาท

ยอดรายจ่ายทั้งหมด = ๑๓๓,๑๑๘ บาท

ยอดเงินคงเหลือ = ๑,๖๕๐ บาท

รายนามผู้ร่วมทอดผ้าป่าสามัคคีมีรายนามดังต่อไปนี้
เมื่อวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	จำนวนเงิน
๑.	คณะผ้าป่าสามัคคีกรุงเทพฯ นนทบุรี นำโดย คุณหทัยภัทร บุญประภา และญาติธรรม	๖,๘๙๘
๒.	คณะผ้าป่าสามัคคีนนทบุรี (ซ.ทานสัมฤทธิ์) นำโดย คุณปทุมพร ถนอมเล็ก	๔,๐๒๖
๓.	คุณสุรศักดิ์ คุณจำรัส กิตติวงศ์สุนทร พร้อมบุตร-ธิดา	๑,๐๐๐
๔.	คุณจำรัส สดโคกกรวด	๔๐๐
๕.	คุณประจิน คุณทองศรี ศักดิ์อุดม พร้อมบุตร-ธิดา	๔๐๐
๖.	คุณมนตรี คุณวัชรี ด.ญ.โยษิตา มุ่งบำเพ็ญ	๓๐๐
๗.	คุณศิวากร ฉิมกูล และครอบครัว	๒๐๐
๘.	พระมหารุ่งธรรม เตชธมฺโม	๑๐๐

ยอดรายรับทั้งหมด = ๑๓,๔๒๔ บาท

ยอดเงินคงเหลือยกมา = ๑,๖๕๐ บาท

รวมยอดเงินคงเหลือ = ๑๕,๖๕๐ บาท

พระสุรกิจ สุรกิจฺโจ

ผู้เรียบเรียง

วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๙

รายนามผู้ร่วมทำบุญถวายปัจจัยแด่พระสงฆ์มีดังต่อไปนี้
เมื่อวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	จำนวนเงิน
๑.	คุณวุฒิชัย ฉลาดกลาง คุณมณฑิดา ด.ช.พิชเญศ สัจจเทพ	๗๕๐
๒.	อาจารย์สมชาย คุณศศิธร ด.ช.วีรวัฒน์ ด.ช.ศุภฤกษ์ ขาวสุข	๒๐๐
๓.	คุณหวัน คุณอ่อง ศรีอภัย	๒๐๐
๔.	คุณสุรชัย คุณสมควร บรรจงปรุ	๒๐๐
๕.	คุณแม่ชวนพิศ นากุดจิก	๑๐๐
๖.	คุณแม่มี มอญกลาง	๑๐๐
๗.	คุณหล่อ แซ่ตัง	๑๐๐
๘.	คุณไพฑูรย์ คุณเกศมณี	๑๐๐
๙.	คุณสำเภา แซ่ตั้ง	๕๐

พระสุรกิจ สุรกิจฺโจ
ผู้เรียบเรียง
วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๙

รายนามผู้บริจาคแผ่นศิลาที่ฐานรากพระสีวลี
เมื่อวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	แผ่นศิลาจารึก	จำนวนเงิน
๑.	คุณชาติชาย หล้าแหล่ง และครอบครัว	จารึกคำอาธาธนาคาถา พระสีวลีมหาลาภ	๑,๒๐๐
๒.	คุณวุฒิชัย ฉลาดกลาง และครอบครัว	จารึก “ประวัติย่อพระสีวลี” จารึก “คำอาราธนาพระคาถา ของพระสีวลี	๒,๐๐๐
๓.	คุณวุฒิชัย ฉลาดกลาง และครอบครัว	จารึกอนุสรณ์พระสีวลีและ คำอนุโมทนา	๑,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น			๔,๒๐๐

พระสุรกิจ สุรกิจฺโจ
ผู้เรียบเรียง
วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๙

รายนามผู้ร่วมสร้างหนังสือ “ธรรมบรรณาการ” มีดังต่อไปนี้ พิมพ์น้อมถวายเป็น พุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา และอาจาริยบูชา

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	จำนวนเงิน
๑.	เงินกองทุนพระสีวลี	๑๕,๐๗๐
๒.	พระสุรกิจ สุรกิจฺโจ	๓,๐๐๐
๓.	คุณภัสกรณ์ ผาติวุฒิพัฒน์ และครอบครัว	๕,๐๐๐
๔.	คุณวุฒิชัย ฉลาดกลาง และครอบครัว	๒,๐๐๐
๕.	คุณหทัยภัทร บุญประภา คุณสุจักก์นาฏท คุณวีรนนท์ แก้วโสวัฒนะ	๑,๐๐๐
๖.	คุณแพรวพิมพ์ ประโทนเทพ	๑,๐๐๐
๗.	คุณถนอม, คุณดิศักดิ์ ดีสม และครอบครัว คุณฐิติรัตน์ กองสูงเนิน	๑,๐๐๐
๘.	อาจารย์เจษฎาภณ นุชจารุพรรณ	๙๙๙
๙.	พระบุญส่ง โสภณสีโล	๕๐๐
๑๐.	คุณเนตรนภา นุชธิสาร	๕๐๐
๑๑.	คุณวีระชัย, คุณรวีวรรณ พรหมมาศ	๕๐๐
๑๒.	คุณจิตติมา ไกรสิงห์ และครอบครัว	๕๐๐
๑๓.	คุณอุทัย, คุณนันทวรรณ, คุณนันทินี ม้วนทอง	๓๐๐
๑๔.	คุณพวงรัตน์ จันทณ์กระจ่าง	๓๐๐
๑๕.	คุณมหวรรธน์ จินดา	๒๕๐
๑๖.	พระมหารุ่งธรรม เตชธมฺโม	๒๐๐
๑๗.	คุณนันท์ธกาญจน์ ทำนุพรพันธ์	๑๐๐
๑๘.	คุณชาติชาย หล้าแหล่ง	๕๐๐
๑๙.	คุณณรงค์ โพติยะ	๑,๐๐๐
๒๐.	คุณแววดี กรินทร์มาศ	๕๐๐

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	จำนวนเงิน
๒๑.	คุณนิศาภัทร์ อินาลา	๑๐๐
๒๒.	คุณวีระชัย น้อยใหญ่ และครอบครัว	๑,๐๐๐
๒๓.	ด.ต.หญิง รุ่งนภา ไชยสิทธิ์	๑,๐๐๐
๒๔.	ส.จ.สมนาม - คุณสรัญยา เหล่าเกียรติ	๓,๐๐๐
๒๕.	ด.ช. ชินวัตร - ด.ช. ชินวุฒิ เหล่าเกียรติ	๑,๐๐๐
๒๖.	คุณตติยา เหล่าษมาภรณ์	๑,๐๐๐
๒๗.	น.ส. ณัฏฐ์ฐา ศศิธร	๒,๐๐๐
๒๘.	คุณสุนทร รัตนพงศ์สงวน	๕๐๐
๒๙.	คุณแก้วมงคล ศศิธร	๕๐๐
๓๐.	คุณศรีธนนชัย ศรีสุมัง	๕๐๐
๓๑.	น.ส. พชรกฤตกร จงรักพงศ์เผ่า	๑,๐๐๐
๓๒.	ด.ญ. กรรณ กวานเหียน	๑,๐๐๐
๓๓.	น.ส. นภาภรณ์ มงคลเกตุ	๕๐๐
๓๔.	คุณกิตติศักดิ์ กวานเหียน	๕๐๐
๓๕.	คุณวินัย - คุณกิม ศรีสันต์ และลูกๆ	๒๐๐
๓๖.	คุณขนิษฐา บุพชาติ	๒๐๐
๓๗.	คุณอรวรรณ ยันนี	๒๐๐
๓๘.	น.ส. ทัศนีย์ ชนะพจน์	๒๐๐
๓๙.	น.ส. วริศรา รัตนพงศ์สงวน	๒๐๐

รายรับพิมพ์หนังสือรวม = ๔๘,๘๑๙ บาท

ยอดรายจ่ายค่าหนังสือ = ๓๕,๐๐๐ บาท

คงเหลือเงินสุทธิ = ๑๓,๘๑๙ บาท

พุทธโอวาท

คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าที่เป็นหลักใหญ่ รวมคำสั่งสอนทั้งหมดมี ๓ อย่าง คือ

สพฺพปาปสฺส อกรณํ

การไม่กระทำบาปทั้งปวง ๑

กุสลสฺสูปสมฺปทา

การทำกุศลให้ถึงพร้อม ๑

สจิตฺตปริโยทปนํ

การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว

เอตํ พุทฺธานสาสนํ

๓ อย่างนี้เป็นคำสั่งสอน ของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย

ขุ.ธ.

(เว้นชั่ว ทำดี ทำจิตให้ผ่องใส ๓ อย่างนี้เป็นคำสั่งสอน ของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย)

ข้อ ๑ ได้แก่ ศีล

ข้อ ๒ ได้แก่ สมาธิ

ข้อ ๓ ได้แก่ ปัญญา

ความสำรวมกายวาจาให้เรียบร้อย ชื่อว่าศีล ความรักษาใจมั่น ชื่อว่าสมาธิ ความรอบรู้ในกองสังขาร ชื่อว่า ปัญญา

อนุสรณ์พระสีวลีมหาลาภ

บ้านโนนหลักกี่ ต.ธารละหลอด
อ.พิมาย จ.นครราชสีมา